

Hadüzenet

2012 június 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Félid? van, túl vagyunk a kormányzati ciklus felén. Ennyi id? kevés ahhoz, hogy megváltsák az országot, de sok ahhoz, ha elmaradnak az érdemi lépések. Vonjunk mérleget!

A kétharmados gy?zelem mámora után a kormánynak szembesülnie kellett egyfel?l a szocialista kabinetek által itt

hagyott súlyos örökséggel, másfel?l a globális gazdasági és pénzügyi válság okozta negatív hatásokkal, amelyek egy legyengült, elsorvadt és elsorvasztott gazdaságot, súlyosan eladósodott országot döngöltek a földbe. Ilyen környezetben kellett volna csodát tenni. Valljuk be, a csoda még várat magára.

Rosszul indult a ciklus, hiszen a kabinet úgy tervezte, nagy ívben tesz a maastrichti elvárásra – az államháztartás hiánya nem lehet több, mint a GDP három százaléka –, s hagyja elfutni a mínuszt akár a hétszázalékos szintig, és az adósságot majd a növekedésb?l letudjuk. Csakhogy Brüsszel ezt nem engedte, ezért landolt a kukában az els? gazdaságfejlesztési koncepció. A hidegzuhany után az újabb elképzelés meg csak nyögvenyel?sen látott napvilágot, míg az eurózóna körüli komoly gondok csak tetézték a helyzetet. A kabinet nem akarta a feketelevest (megszorítások) az emberek nyakába borítani, ezért válságadókkal kezdett operálni, mondván, fizessenek a multik. Ám sok esetben a globális cégek átterhelték és terhelik a cehhet a fogyasztókra, vagyis mi fizethetünk.

Hogy miért a gazdaságtól indulok el? Mert az mindennek az alapja. Csak izmosodó gazdaságból jut pénz egészségügyre, oktatásra, nyugdíjakra, és hosszasan lehetne sorolni „az éhes szájakat”.

Az eredmények közé sorolható, hogy egyensúlyt teremtett a kabinet a költségvetésben, az államháztartás hiánya az idén és jöv?re is nagy valószín?séggel a GDP három százaléka alatt marad. Márpedig erre a rendszerváltás óta nem volt példa. Üdvözölend? a patrióta gazdaságpolitika, hogy stratégiailag jelent?s vállalatokban – a Mol és a Rába – szerzett az állam tulajdonrészt. Támogatandók a devizahitelesek megmentéséért, a családokért tett lépések, a magyar kisvállalkozások, gazdák er?sítése és a magyar term?föld védelme. Pozitívum továbbá, hogy megindultak a strukturális átalakítások, ha nem is kell? sebességgel. A kormány egyik f? törekvése, az egymillió munkahely megteremtése, illúziónak t?nik, de az álláshelyteremtés nemes cél. Ezért korlátozta például a kedvezményes nyugdíjakat a kabinet, hogy életer?s, nem stresszes területen „megöregedett” negyvenes rend?rök ne a pecabot mögött szolgáljanak és védjenek. Továbbá megkurtította a szociális segélyeket, és a családi pótlékot a gyermek iskolába járásához kötötték.

A kormány parlamenti kétharmados többségével megszületett a balról er?sen kritizált új alkotmány. Továbbá állampolgárságot kaphatnak a nem Magyarországon él? magyar származásúak.

A törvénykezési nagyüzem miatt csúsztak és csúszhattak be hibák, de az elfogadhatatlan, hogy jó néhányszor elmaradt az érintettekkel való párbeszéd és hatástanulmány sem készült. Rossz üzenete van a sok esetben kapkodó, kiszámíthatatlan változtatgatásoknak, a visszamen?leges hatállyal alkalmazott szabályoknak. A „dics?ségtáblára” nem írhatjuk fel a sorozatos hitlemin?sít?i lerontásokat, a szerény gazdasági növekedést, a magas munkanélküliséget és az egyre több adót sem.

A két év egyik f? üzenete viszont, hogy az Orbán-kabinet „hadat üzent” a „gyarmatosítóknak”. Nem igaz ugyanis, hogy egy kis országgal mindent meg lehet tenni, legyen szó multikról vagy Brüsszelr?l. Uniós kritikusaink – akik közül sokan nem tudnak két magyar várost megnevezni, nem tudják, milyen pénzzel fizetünk vagy ki volt Széchenyi – gyakran úgy ostoroztak bennünket, hogy az itteni valós állapotokról halvány g?zük sem volt. Miért? Mert a magyar politikai megosztottság, cirkusz az uniós színpadon is leképezhet?. Mára elcsendesedtek a brüsszeli technokraták, és talán megtanulták, nem lehet a magyarok torkán mindent letolni. És ez nem kis eredmény – még ha sokba is került.

Hogy milyen kormánya van Magyarországnak, az pedig Edmund Stoiber szavai alapján érthet? meg. A volt bajor miniszterelnök két éve azt mondta Orbán Viktorról, hogy szenvedélyesen szereti a hazáját.

S hogy mi várható? Az els? Orbán-kormány idején is a négyéves ciklus második felét töltötték meg tartalommal. Sajnos 2002-ben nem az eredmények alapján választottak az emberek, hanem a szocialisták ocsmány és hazug kampánya nyomán. A Tárki legutóbbi felmérése szerint a teljes népességen belül olvad a Fidesz el?nye. Jó lenne, ha a történelem nem ismételné magát, és nem a hazugság vagy új elemként a széls?ség kerülne hatalomra 2014-ben. A kételked?nek ajánlom figyelmébe Wolfgang Schüssel tegnapi szavait. A volt osztrák kancellár azt mondta ugyanis: az Orbán-kormány helyesen teszi, hogy kihasználja a parlamentben megszerzett kétharmados többségét, hiszen a szavazók a reformokra voksoltak a kormány megválasztásával.

Ez az egy út maradt, még ha elég rögös is!
Csákó Attila - magyarhirlap.hu

Ajánló